

ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ

ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ ਜੇ.

ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ, ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਕਮੇਟੀ,
ਲੁਧਿਆਣਾ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ੲ.

ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ,
ਜਲੰਦੂਰ ਸਿਟੀ ਅਤੇ ਹੋਰ, — ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1955 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 60

ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਟੈਕਸ ਐਕਟ (1955 1940 ਦਾ XVII)—ਸੈਕਸ਼ਨ 3--ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ
ਐਕਟ (1911 ਦਾ III)—
-----ਸੈਕਸ਼ਨ 56(l)(g)— ਦਸੰਬਰ, 15 ਵੀਂ ਜਨਤਕ ਸੜਕਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਆਮਦਨ 'ਤੇ ਸੰਪੱਤੀ ਟੈਕਸ
— ਪਬਲਿਕ ਸਟ੍ਰੀਟਾਂ ਦੇ ਲਈ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈ ਗਈ ਤਹਿਬਾਜ਼ਾਰੀ ਫੀਸ —ਕੀ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਟੈਕਸ ਲਈ
ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 56(l)(g) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਉੱਪਰਲੀ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਵਾਲੀ ਮਿੱਟੀ ਦੀ ਇੰਨੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹਵਾ ਦਾ ਮਾਲਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਕਿ ਆਮ ਉਪਭੋਗਤਾ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਗਲੀ ਇੱਕ ਗਲੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਤਹਿਬਾਜ਼ਾਰੀ ਫੀਸ ਸਿਰਫ ਜਨਤਕ ਗਲੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਵਸੂਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਟੈਕਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਜਨਤਕ ਗਲੀ ਦੀ ਸੜਾ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਮਿੱਟੀ ਦੀ ਮਾਲਕ ਹੈ।

ਇਹ ਉੱਪਰ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹੱਦ ਤੱਕ ਹੈ . ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਜਨਤਕ ਗਲੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਹਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹਨ।

ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ) ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਮੰਗਣ ਲਈ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਕੇ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਵਸੂਲੀ ਗਈ ਤਹਿਬਾਜ਼ਾਰੀ ਫੀਸਾਂ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਟੈਕਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਵਸੂਲੀ ਨਾ ਕਰਨ। ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਰ ਜਾਂ ਹੋਰ ਰਾਹਤ ਜਿਸ ਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਆਈ ਡੀ ਦੁਆ ਅਤੇ ਜਗਨ ਨਾਥ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ।

ਐਸ.ਐਮ ਸੀਕਰੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਆਰਡਰ

ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ, ਜੇ. ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਅਧੀਨ ਇਹ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਹੈ। ਲੁਧਿਆਣਾ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਸੈਕਸ਼ਨ 173, ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ, 1911 ਦੇ ਤਹਿਤ ਤਹਿਬਾਜ਼ਾਰੀ ਫੀਸ ਵਸੂਲਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਧਾਰਾ - ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਗਲੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਫੀਸ ਵਸੂਲਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਇਹ ਫੀਸ ਹਾਕਰਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਤੋਂ, ਜਨਤਕ ਸੜਕਾਂ 'ਤੇ ਤਖ਼ਤੇ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਵਸੂਲਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਜਨਤਕ ਗਲੀਆਂ ਦੇ ਇਸ ਵਰਤੋਂਕਾਰ ਤੋਂ ਮੁਨਾਫਾ ਕਮਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਨੇ ਇਸ ਤਹਿਬਾਜ਼ਾਰੀ ਫੀਸ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1954 ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਤਹਿਬਾਜ਼ਾਰੀ ਫੀਸ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਟੈਕਸ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਫੀਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਲਾਭ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ।

ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ- ਸ੍ਰੀ ਇੰਦਰ ਦੇਵ ਦੁਆ, ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਲਾਹਕਾਰ
 ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਸਿਪਾਹੀ ਕਮ ਪੀ ਐਨ ਜੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਹੀ ਮੰਨਦੀ ਹੈ
 ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚ ਲਈ ਗਈ ਇਸ ਜ਼ਮੀਨੀ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਕੋਈ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ, ਕਿਵੇਂ-
 ਲੁਧਿਆਣਾ

ਕਦੇ ਵੀ, ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਟੈਕਸ ਸਿਰਫ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤਾਂ ਅਤੇ
 ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮ-

ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ ਮਿਟੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਨਤਕ ਗਲੀ ਦਾ ਮਾਲਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਅੱਗੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ
 ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਬਲਿਕ ਸਟ੍ਰੀਟ ਸਿਰਫ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮਿਊਂਸਪਲ ਸਰਜਨ,
 ਕਮੇਟੀ ਕੋਲ ਹੈ। ਜਲੰਧਰ ਸਿਟੀ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਹ ਨਵਾਂ ਨੁਕਤਾ
 ਉਠਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸ਼ੁੱਧ ਸਵਾਲ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਸੰਸਥਾ
 ਦੇ ■ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ।
 ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ,

^

ਹੁਣ, ਪੰਜਾਬ ਅਰਬਨ ਆਈ.ਐਮ. ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਅਧੀਨ
 ਚਲ ਸੰਪਤੀ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1940 (1940 ਦਾ ਐਕਟ ਨੰਬਰ XVII)
 ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਰੇਟਾਂ 'ਤੇ ਇਮਾਰਤਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ
 ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਸਾਬਕਾ
 ਇਸ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਕੁਝ ਸੰਪਤੀਆਂ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 4(1)(b)
 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਇਮਾਰਤਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨਾਂ
 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ ਇੱਕ ਸਥਾਨਕ
 ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ
 ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਅਤੇ ਵਰਤੇ
 ਜਾਂ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ • ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਲਈ। ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸਥਿਤੀ. -
 ਇਸ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਜਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਿਤ
 ਇਮਾਰਤਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ
 ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਜਨਤਕ ਸੜਕਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ -
 ਲਾਭ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵਰਤਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ
 2(ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ "ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਮਿਊਂਸਿਪਲ ਪਾਲ
 ਕਮੇਟੀ"। ਇਸ ਲਈ ਸਵਾਲ ਇਹ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ 1940 ਦੇ ਐਕਟ
 ਤਹਿਤ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਪੱਥ ਲਾਇਕ ਸਟਰੀਟ ਦਾ ਮਾਲਕ ਮੰਨਿਆ
 ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਿਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 56(1)(g) ਇਹ
 ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਜਨਤਕ ਗਲੀਆਂ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ
 "ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਧੀਨ" ਹਨ। ਹੁਣ, ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਪਬਲਿਕ
 ਹੈਲਥ ਐਕਟ, 1875 (38 ਅਤੇ 39 ਵਿਕਟੋਰੀਆ ਚੈਪਟਰ 55) ਦੀ ਧਾਰਾ
 149 ਤੋਂ ਲਏ ਗਏ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਰਚਨਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ

it was observed by Collins M. R. in *Finchley Electric Light Company versus Finchley Urban District, Municipal*

ਕੌਸਲ (1)-

"ਇਹ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੰਮੀ ਲੜੀ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 'ਵੈਸਟ' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਗਲੀ ਦੇ ਮਾਲਕ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ: ਉਹ ਉੱਪਰਲੀ ਹਵਾ ਦੇ ਮਾਲਕ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਮਿੱਟੀ ਦੀ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ • ਇੱਕ ਗਲੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਗਲੀ ਦਾ ਆਮ ਉਪਭੋਗਤਾ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਨਹੀਂ।"

Committee,
Ludhiana

v.
The Excise
Taxation
Commission
Jullundur City
and others

ਇਹਨਾਂ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ _____।

ਮਹਾਰਾਜਾ ਮਾਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਸਲ ਦੀ।

ਅਰਜਨ ਲਾਲ (2)। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 56(1) (ਜੀ) ਦੀ ਜੇ* ਕਾਰਵਾਈ ਦੁਆਰਾ

ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹਵਾ ਦਾ ਮਾਲਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਮਿੱਟੀ ਦੀ ਹੈ

ਇੱਕ ਗਲੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲੀ ਦੇ ਆਮ ਉਪਭੋਗਤਾ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ। ਤਹਿਬਾਜ਼ਾਰੀ ਫੀਸ ਸਿਰਫ ਜਨਤਕ ਗਲੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਵਸੂਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਟੈਕਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਜਨਤਕ ਗਲੀ ਦੀ ਸੜ੍ਹਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਮਿੱਟੀ ਦੀ ਮਾਲਕ ਹੈ / ਉੱਪਰ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਜਨਤਕ ਗਲੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਹਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹਨ।

ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸ਼੍ਰੀ ਇੰਦਰ ਦੇਵ ਦੁਆ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਐਸ. ਸੁੰਦਰਮ ਅਈਅਰ ਬਨਾਮ ਮਦੁਰਾ ਦੀ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕੌਸਲ ਅਤੇ ਕੌਸਲ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਜ ਸਕੱਤਰ (3) 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਜਨਤਕ ਸੜ੍ਹਕਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਠੀਕ *vide CSS ਮੋਟਰ ਸਰਵਿਸ ਬਨਾਮ ਮਦਰਾਸ ਸਟੇਟ* (4)। ਵੈਸੇ ਵੀ, ਐਸ. ਸੁੰਦਰਮ ਅਈਅਰ ਬਨਾਮ ਮਦੁਰਾ ਦੀ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕੌਸਲ ਅਤੇ ਕੌਸਲ (3) ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਸਕੱਤਰ, ਪੰਨਾ 652 'ਤੇ ਬੈਨਸਨ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ

- (1) (1903) ੧ ਚ. 437
- (2) ਏਆਈਆਰ 1937 ਪੀਸੀ 299
- (3) ILR 25 ਮੈਡ. 635
- (4) ਏ.ਐਲ.ਆਰ. 1953 ਪਾਗਲ. 279

ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ- ਨੂੰ ਟ੍ਰੇਟਰ, ਮੁਨਿਸਰਫ ਏਸ ਦੀ ਮਿੱਟੀ ਅਤੇ ਸੜ੍ਹਾ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਅਤੇ ਉੱਪਰਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਦੀ ਇੰਨੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ
Committ ਇਹ ਗਲੀ ਦੀ ਦੁਕਵੀਂ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ
੯੯, ਹੈ। ਇੱਕ ਗਲੀ. ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਵੀ ਨਗਰ ਨਿਗਮ-

ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਮੇਟੀ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟੈਕਸ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਜਨਤਕ ਗਲੀਆਂ, ਕਮੇਟੀਆਂ- ਭਾਵ ਲਾਭ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਕੇਸ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਟੈਕਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 4(1) (ਬੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਛੋਟ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ' ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇਸ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੇ ਅਧੀਨ ਟੈਕਸ.

ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਤਰੀਕਾ ਵੀ ਹੈ

ਮਾਮਲਾ ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੀ ਮਿਉਂਸਪਲ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਾਰੀਆਂ ਜਨਤਕ ਗਲੀਆਂ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ । ਲਈ ਇਹ ਕਮੇਟੀ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਹੈ

ਵੀਹ-ਪੰਜ ਸਾਲ ਵੱਧ. ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 169 (ਜੀ) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਜੋ ਕਿ 25 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਜਨਤਕ ਗਲੀ ਵਜੋਂ ਵਰਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਪੂਰਨ ਸੰਪਤੀ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ। ਜ਼ਾਹਿਰ ਹੈ ਕਿ ਲੁਧਿਆਣਾ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਜਨਤਕ ਗਲੀਆਂ ਦੇ ਸਰ ਫੇਸ ਹੇਠਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਪੂਰੀ ਮਲਕੀਅਤ ਬਣ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹਨ । ਇਹ ਬਹੁਤ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਜਨਤਕ ਗਲੀਆਂ ਪੱਚੀ ਸਾਲ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਨਾ ਹੋਣ ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਜਨਤਕ ਗਲੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 169 (ਜੀ) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਹੁਣ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਹਿਮੀਅਤ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ - ਜਨਤਕ ਗਲੀਆਂ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ।

ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਾਕਤ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ.. ਮੈਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ